



Zbornik sudske prakse

PRESUDA OPĆEG SUDA (četvrto prošireno vijeće)

8. svibnja 2024.*

„Pristup dokumentima – Zaštita osobnih podataka – Uredba (EZ) br. 1049/2001 – Dokumenti koji se odnose na naknade, troškove isplaćene zastupniku u Parlamentu, te plaće i naknade parlamentarnih asistenata – Odbijanje pristupa – Iznimka koja se odnosi na zaštitu privatnosti i integriteta pojedinca – Članak 4. stavak 1. točka (b) i članak 4. stavak 6. Uredbe br. 1049/2001 – Zaštita legitimnih interesa ispitanika – Potreba za prijenosom osobnih podataka za posebnu svrhu u javnom interesu – Članak 9. stavak 1. Uredbe (EU) 2018/1725”

U predmetu T-375/22,

Luisa Izuzquiza, sa stalnom adresom u Berlinu (Njemačka),

Arne Semsrott, sa stalnom adresom u Berlinu,

Stefan Wehrmeyer, sa stalnom adresom u Berlinu,

koje zastupa J. Pobjoy, *BL*,

tužitelji,

protiv

Europskog parlamenta, koji zastupaju N. Lorenz i J.-C. Puffer, u svojstvu agenata,

tuženika,

OPĆI SUD (četvrto prošireno vijeće),

u sastavu: M. van der Woude, predsjednik, R. da Silva Passos (izvjestitelj), S. Gervasoni, N. Póltorak i T. Pynnä, suci,

tajnik: A. Marghelis, administrator,

uzimajući u obzir pisani dio postupka,

nakon rasprave održane 5. listopada 2023.,

donosi sljedeću

* Jezik postupka: engleski

Presudu

1 Svojom tužbom podnesenom na temelju članka 263. UFEU-a tužitelji Luisa Izuzquiza, Arne Semsrott i Stefan Wehrmeyer zahtijevaju poništenje odluke Europskog parlamenta s oznakom A(2021) 10718C od 8. travnja 2022. (u daljnjem tekstu: pobijana odluka), kojom im se odbija pristup dokumentima Parlamenta koji sadržavaju informacije o naknadama koje su primili Ioannis Lagos i njegovi parlamentarni asistenti.

I. Okolnosti spora

2 Nakon što je izabran u Grčkoj, I. Lagos preuzeo je dužnost zastupnika u Parlamentu 2. srpnja 2019.

3 Dana 7. listopada 2020. Efeteio Athinon (Žalbeni sud u Ateni, Grčka) osudio je I. Lagosa na trinaest godina i osam mjeseci zatvora i plaćanje novčane kazne zbog sudjelovanja u zločinačkom udruženju i njegovom vođenju, kao i zbog dvaju manjih kaznenih djela.

4 Parlament je 27. travnja 2021. na zahtjev grčkih tijela ukinuo imunitet I. Lagosu. Zatim su belgijska tijela uhitila I. Lagosa i predala ga grčkim tijelima. I. Lagos trenutačno izdržava zatvorsku kaznu u Grčkoj.

5 Nakon izricanja osuđujuće presude, ukidanja imuniteta i zatvaranja, I. Lagos nije podnio ostavku na mjesto europskog zastupnika. Takva osuda I. Lagosa nije dovela do toga da grčka tijela obavijeste Parlament o oduzimanju njegova mandata.

6 Dana 7. prosinca 2021. tužitelji su na temelju Uredbe (EZ) br. 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2001. o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije (SL 2001., L 145, str. 43.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 16., str. 70.) Parlamentu podnijeli zahtjev za pristup dokumentima koji se odnose na I. Lagosa (u daljnjem tekstu: prvotni zahtjev).

7 U svojem prvotnom zahtjevu tužitelji su zatražili pristup svim dokumentima koji se odnose na naknade dodijeljene I. Lagosu između 7. listopada 2020. i 7. prosinca 2021., odnosno, kao prvo, putnih troškova, troškova smještaja i povezanih troškova; kao drugo, dnevnicu ili „naknada za boravak”; treće, naknade za opće troškove i povrat troškova jezičnog stručnog osposobljavanja i informatičkih troškova te, četvrto, troškova plaća akreditiranih parlamentarnih asistenata i lokalnih parlamentarnih asistenata.

8 Dokumenti za koje su tužitelji podnijeli zahtjev za pristup uključivali su, a nisu bili ograničeni na: prvo, sve zahtjeve, priznanice, račune o troškovima, karte, očitavanja odometra, račune ili obračune koje je dostavio I. Lagos u vezi s naknadama; kao drugo, sve dokumente povezane s povratom naknada ili koji se odnose na povrat naknada i, kao treće, svu korespondenciju s uredom I. Lagosa, uključujući internu korespondenciju i korespondenciju s trećim osobama, u vezi s naknadama, te korespondenciju s administrativnim službama Parlamenta.

9 Nakon razmjene poruka elektroničke pošte s Parlamentom, tužitelji su 17. siječnja 2022. pristali ograničiti doseg prvotnog zahtjeva na dokumente iz razdoblja od 7. listopada 2020. do 7. ožujka 2021. (u daljnjem tekstu: predmetno razdoblje).

- 10 Parlament je u svojoj odluci od 4. veljače 2022. (u daljnjem tekstu: prvotna odluka) tužiteljima odbio odobriti pristup dokumentima koji su bili predmet prvotnog zahtjeva.
- 11 Tužitelji su 28. veljače 2022. Parlamentu uputili ponovni zahtjev na temelju članka 7. stavka 2. Uredbe br. 1049/2001 kojim su tražili da Parlament preispita svoju prvotnu odluku.
- 12 Parlament je u pobijanoj odluci obavijestio tužitelje da je, uzimajući u obzir ograničenje dosega prvotnog zahtjeva na predmetno razdoblje, identificirao dokumente u sljedećim kategorijama: plaća I. Lagosa, njegove naknade za boravak, naknada putnih troškova, plaće njegovih akreditiranih i lokalnih parlamentarnih asistenata te naknada putnih troškova njegovih akreditiranih i lokalnih parlamentarnih asistenata. Time što se pozvao na članak 4. stavak 1. točku (b) i članak 4. stavak 6. Uredbe br. 1049/2001 te članak 9. stavak 1. Uredbe (EU) 2018/1725 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2018. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama, tijelima, uredima i agencijama Unije i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 45/2001 i Odluke br. 1247/2002/EZ (SL 2018., L 295, str. 39.), Parlament je potvrdio svoju prvotnu odluku da tužiteljima uskrati pristup zatraženim dokumentima.

II. Postupak i zahtjevi stranaka

- 13 Na prijedlog suca izvjestitelja, u okviru mjera izvođenja dokaza iz članka 91. točke (c) Poslovnika Općeg suda, Opći sud naložio je Parlamentu podnošenje cjelokupne preslike dokumenata kojima je odbijen pristup. Budući da je Parlament udovoljio tom zahtjevu, ti dokumenti nisu dostavljeni tužiteljima u skladu s člankom 104. Poslovnika.
- 14 Tužitelji su na raspravi izjavili da su, suprotno onomu što su istaknuli u tužbi, odustali od navoda iz svojih tužbenih razloga i argumenata da je jedan od ciljeva njihova zahtjeva za pristup spornim dokumentima bio doprinijeti razumijevanju javnosti onih pravila Parlamenta koja se odnose na postupak ukidanja zastupničkog imuniteta. Ta izjava tužiteljâ unesena je u zapisnik s rasprave.
- 15 Tužitelji od Općeg suda u biti zahtijevaju da:
 - poništi pobijanu odluku,
 - naloži Parlamentu snošenje troškova.
- 16 Parlament zahtijeva od Općeg suda da:
 - odbije tužbu;
 - naloži tužiteljima snošenje troškova.

III. Pravo

- 17 U prilog svojoj tužbi tužitelji ističu dva tužbena razloga, od kojih se prvi temelji na povredi odredaba članka 4. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 1049/2001 u vezi s člankom 9. stavkom 1. točkom (b) Uredbe 2018/1725, a drugi, istaknut podredno, na povredi članka 4. stavka 6. Uredbe br. 1049/2001.

A. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi odredaba članka 4. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 1049/2001 u vezi s člankom 9. stavkom 1. točkom (b) Uredbe 2018/1725

- 18 Tužitelji smatraju da članak 9. stavak 1. Uredbe 2018/1725 od Općeg suda zahtijeva da „[...] odvag[n]e različite suprotstavljene interese” kako bi utvrdio je li „razmjerno” prenositi osobne podatke, čak i ako se utvrdi povreda legitimnog interesa. Tužitelji smatraju da nije dovoljno da institucija smatra da postoji razlog za pretpostavku da bi predmetnim prijenosom legitimni interesi ispitanika mogli biti dovedeni u pitanje. Uvođenje obveze odvagivanja u članak 9. stavak 1. Uredbe 2018/1725 u vezi s člankom 4. stavkom 1. točkom (b) Uredbe br. 1049/2001, dalo bi Općem sudu veću diskrecijsku ovlast od one kojom je raspolagao u okviru Uredbe (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2000. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama i tijelima Zajednice i o slobodnom kretanju takvih podataka (SL 2001., L 8, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 34., str. 6.).
- 19 Tužitelji također tvrde da se čini da Parlament ne osporava da se odvagivanje izričito zahtijeva člankom 9. stavkom 1. Uredbe 2018/1725. Prvi tužbeni razlog sastoji se od dvaju dijelova.
- 20 Prvi dio temelji se na pogrešnoj primjeni uvjeta potrebe prijenosa osobnih podataka iz dokumenata čije je otkrivanje zatraženo. U drugom dijelu tužitelji tvrde da je Parlament pogrešno zaključio, nakon što je odvagnuo različite suprotstavljene interese u smislu članka 9. stavka 1. točke (b) Uredbe 2018/1725, da bi bilo nerazmjerno proslijediti predmetne podatke s obzirom na legitimne interese I. Lagosa i njegovih asistenata.
- 21 U tom pogledu treba naglasiti da, na temelju članka 15. stavka 3. UFEU-a, svaki građanin Europske unije i svaka fizička ili pravna osoba s boravištem ili sjedištem u državi članici ima pravo pristupa dokumentima institucija Unije podložno načelima i uvjetima koji su utvrđeni u skladu s postupkom iz članka 294. UFEU-a. U skladu s njezinom uvodnom izjavom 1., Uredba br. 1049/2001 dio je nastojanja izraženog člankom 1. stavkom 2. UEU-a, uvedenog Ugovorom iz Amsterdama, da se učini novi korak u procesu stvaranja sve tješnje povezane unije među narodima Europe u kojoj se odluke donose na što otvoreniji način i na razini što je moguće bližoj građanima. Kao što to stoji u uvodnoj izjavi 2. navedene uredbe, pravo na javni pristup dokumentima institucija odraz je njihove demokratičnosti (vidjeti presudu od 15. srpnja 2015., Dennekamp/Parlament, T-115/13, EU:T:2015:497, t. 35. i navedenu sudsku praksu).
- 22 Osim toga, treba podsjetiti na to da, sukladno članku 4. stavku 1. točki (b) Uredbe br. 1049/2001, institucije Unije uskraćuju pristup dokumentu ako bi njegovo otkrivanje ugrozilo zaštitu privatnosti i integriteta pojedinca, među ostalim u skladu s propisima Unije o zaštiti osobnih podataka.
- 23 Iz sudske prakse proizlazi da, kad se zahtjevom traži pristup osobnim podacima u smislu članka 3. stavka 1. Uredbe 2018/1725, odredbe te uredbe postaju u cijelosti primjenjive (vidjeti u tom smislu presudu od 16. srpnja 2015., ClientEarth i PAN Europe/EFSA, C-615/13 P, EU:C:2015:489, t. 44. i navedenu sudsku praksu).
- 24 Dakle, osobni podaci mogu biti preneseni trećim osobama na temelju Uredbe br. 1049/2001 samo ako taj prijenos, s jedne strane, ispunjava uvjete propisane u članku 9. stavku 1. točkama (a) ili (b) Uredbe 2018/1725 i, s druge strane, ako predstavlja zakonitu obradu u skladu sa zahtjevima iz članka 5. iste te uredbe (vidjeti u tom smislu presudu od 2. listopada 2014., Strack/Komisija, C-127/13 P, EU:C:2014:2250, t. 104.).

- 25 U tom pogledu, u skladu s člankom 9. stavkom 1. točkom (b) Uredbe 2018/1725, osobni podaci ne prenose se primateljima s poslovnim nastanom u Uniji koji nisu institucije i tijela Unije samo ako primatelj utvrdi da je potrebno izvršiti prijenos tih podataka za posebnu svrhu u javnom interesu i ako voditelj obrade utvrdi, u slučaju da postoji razlog za pretpostavku da bi legitimni interesi ispitanika mogli biti dovedeni u pitanje, da je prijenos podataka u te svrhe razmjeran, nakon što je dokazano odvagano različite suprotstavljene interese.
- 26 Prema tome, iz samog teksta članka 9. stavka 1. točke (b) Uredbe 2018/1725 proizlazi da se tom odredbom prosljeđivanje osobnih podataka uvjetuje ispunjenjem više kumulativnih uvjeta.
- 27 U skladu s člankom 9. stavkom 1. točkom (b) Uredbe 2018/1725, kako ga je protumačio sud Unije, najprije je na podnositelju zahtjeva za pristup da dokaže da je prijenos osobnih podataka potreban za posebnu svrhu u javnom interesu. Kako bi ispunio taj uvjet, treba dokazati da je prijenos osobnih podataka najprikladnija od svih mogućih mjera za ostvarivanje cilja koji podnositelj zahtjeva želi postići te da je ona proporcionalna tom cilju, zbog čega je podnositelj zahtjeva obvezan ponuditi izričite i zakonite razloge (vidjeti presudu od 19. rujna 2018., *Chambre de commerce et d'industrie métropolitaine Bretagne-Ouest (port de Brest)/Komisija*, T-39/17, neobjavljenu, EU:T:2018:560, t. 42. i navedenu sudsku praksu). Iz toga proizlazi da provedba uvjeta glede dokazivanja potrebe za prijenosom osobnih podataka za posebnu svrhu u javnom interesu dovodi do priznavanja postojanja iznimke od pravila utvrđenog člankom 6. stavkom 1. Uredbe br. 1049/2001, prema kojem podnositelj zahtjeva nije dužan obrazložiti svoj zahtjev za pristup (presude od 15. srpnja 2015., *Dennekamp/Parlament*, T-115/13, EU:T:2015:497, t. 55. i od 6. travnja 2022., *Saure/Komisija*, T-506/21, neobjavljena, EU:T:2022:225, t. 25.).
- 28 Samo ako se pruži taj dokaz, dotična institucija mora provjeriti da ne postoji nijedan drugi razlog za pretpostavku da bi se predmetnim prijenosom mogli ugroziti zakoniti interesi ispitanika i u takvom slučaju na provjerljiv način odvagati različiti suprotstavljani interesi kako bi ocijenila proporcionalnost zatraženog prijenosa osobnih podataka (vidjeti presudu od 16. srpnja 2015., *ClientEarth i PAN Europe/EFSA*, C-615/13 P, EU:C:2015:489, t. 47. i navedenu sudsku praksu).
- 29 S obzirom na ta razmatranja treba ispitati argumentaciju tužiteljâ iznesenu u okviru tog prvog tužbenog razloga.

1. Prvi dio koji se temelji na pogrešnoj primjeni uvjeta potrebe prijenosa osobnih podataka iz dokumenata čije se otkrivanje zahtijeva

- 30 Tužitelji u biti smatraju da je Parlament u pobijanoj odluci pogrešno zaključio da prijenos osobnih podataka nije bio nužan za posebnu svrhu u javnom interesu u smislu članka 9. stavka 1. točke (b) Uredbe 2018/1725. Najprije osporavaju zaključak Parlamenta prema kojem oni nisu istaknuli poseban javni interes za otkrivanje zatraženih dokumenata koji se odnose na troškove I. Lagosa.
- 31 Kao prvo, tužitelji tvrde da poseban javni interes njihova zahtjeva proizlazi iz okolnosti da je protiv I. Lagosa donesena konkretna i vrlo teška kaznena osuda. Svrha njihova zahtjeva bila je olakšati povećanu javnu kontrolu i preuzimanje odgovornosti u pogledu iznosa koje je Parlament isplatio I. Lagosu i troškova koje je isti imao, u iznimnim okolnostima u kojima mu je izrečena kazna zatvora u trajanju od trinaest godina i osam mjeseci te plaćanje novčane kazne za teška kaznena djela. Tužitelji smatraju da nije riječ o općem zahtjevu za veću transparentnost informacija o troškovima I. Lagosa ili drugih europskih zastupnika općenito i da se u tom smislu njihov zahtjev razlikuje od onog o kojem je riječ u presudi od 25. rujna 2018., *Psara i dr./Parlament* (T-639/15 do T-666/15 i T-94/16, EU:T:2018:602).

- 32 Kao drugo, tužitelji smatraju da okolnost da su određene informacije (kao što su opći brojučani podaci o isplatama plaća zastupnicima u Europskom parlamentu i uvjeti za naknadu putnih troškova tih zastupnika) već u javnoj domeni, okolnost na koju se Parlament poziva u pobijanoj odluci, ne odgovara posebnom interesu podnesenog zahtjeva za pristup dokumentima koji se odnose na troškove I. Lagosa, u jedinstvenim okolnostima slučaja tog zastupnika, koji se odnosio na pristup točnim informacijama s obzirom na izvanredne okolnosti njegove teške kaznene osude.
- 33 Kao treće, tužitelji smatraju da Parlament ne objašnjava kako bi unutarnja i vanjska kontrola, navedena u pobijanoj odluci, mogla funkcionirati u okolnostima u kojima je član Parlamenta bio osuđen za teška kaznena djela tijekom svojeg mandata. Smatraju da te kontrole nisu dovoljne za otkrivanje slučajeva u kojima su javna sredstva dodijeljena zastupnicima te se potom koriste za kriminalne aktivnosti ili druge nezakonite aktivnosti, dok bi se financijska pomoć zastupnicima u Europskom parlamentu trebala koristiti u okviru njihovih službenih dužnosti. Tužitelji dodaju da, iako je prema njihovu mišljenju na Parlamentu da dokaže u kojoj mjeri su te kontrole dovoljne, smatraju da bi otkrivanje traženih dokumenata omogućilo temeljitije razmatranje jesu li predmetne kontrole prilagođene slučajevima kao što je ovaj.
- 34 Kao četvrto, tužitelji tvrde da okolnost da je I. Lagos ostao zastupnik u Parlamentu unatoč osuđujućoj presudi nije prepreka legitimnom javnom interesu za pristup traženim dokumentima. Smatraju da otkrivanje tih dokumenata omogućuje veću transparentnost i bolje razumijevanje načina na koji su sredstva dodijeljena I. Lagosu i koja je on upotrijebio tijekom razdoblja nakon donošenja osuđujuće presude, a prije konačne odluke o ukidanju njegova zastupničkog imuniteta dana 27. travnja 2021. Tužitelji smatraju da pitanje je li bilo primjereno da je I. Lagos nastavio primati javna sredstva mora biti predmet javne rasprave, na način da se sazna koja su točna sredstva primljena i u koju svrhu.
- 35 Parlament osporava te argumente.
- 36 Uvodno, s obzirom na to da tužitelji priznaju da dokumenti čije otkrivanje traže sadržavaju osobne podatke, najprije treba provjeriti jesu li tužitelji, u skladu sa sudskom praksom navedenom u točki 27. ove presude, ispunili obvezu predviđenu člankom 9. stavkom 1. točkom (b) Uredbe 2018/1725 i dokazali da je prijenos osobnih podataka potreban za posebnu svrhu u javnom interesu.
- 37 U tom pogledu valja razmotriti, kao prvo, treba li se svrha na koju se tužitelji pozivaju u pogledu prijenosa predmetnih osobnih podataka smatrati posebnom svrhom u javnom interesu i, kao drugo, je li zatraženi prijenos potreban u pogledu, s jedne strane, I. Lagosa i, s druge strane, njegovih parlamentarnih asistenata.

a) Postojanje posebne svrhe u javnom interesu

- 38 Uvodno treba podsjetiti na to da se dokumenti obuhvaćeni zahtjevom za pristup odnose na plaću I. Lagosa, njegove naknade za boravak, naknadu za opće troškove, naknadu njegovih putnih troškova, plaće njegovih akreditiranih parlamentarnih asistenata i lokalnih parlamentarnih asistenata te naknadu njihovih putnih troškova.
- 39 Usto, također treba podsjetiti na to da, kao što to proizlazi iz Statuta članova Parlamenta (Odluka 2005/684/EZ, Euratom Europskog parlamenta od 28. rujna 2005. o donošenju Statuta članova Europskog parlamenta (SL 2005., L 262, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 16., str. 181.), u daljnjem tekstu: Statut zastupnika), i Odluke 2009/C

159/01 Predsjedništva Parlamenta od 19. svibnja i 9. srpnja 2008. o mjerama za provedbu Statuta zastupnika u Europskom parlamentu (SL 2009., C 159, str. 1.), zastupnici imaju pravo na sljedeće naknade i povrate:

- naknada predviđena člankom 10. Statuta zastupnika u iznosu od 38,5 % osnovne plaće suca Suda Europske unije; članak 1. Odluke 2009/C 159/01 predviđa da zastupnici imaju pravo na tu naknadu od dana preuzimanja dužnosti do posljednjeg dana u mjesecu u kojem ta dužnost završava;
 - naknada troškova, u skladu s člankom 20. stavkom 1. Statuta zastupnika, nastalih tijekom obnašanja njihovih mandata; stavak 2. te odredbe određuje da Parlament nadoknađuje stvarno nastale troškove putovanja od i do mjesta rada te troškove drugih službenih putovanja, dok u skladu sa stavkom 3. istog članka ostali opći troškovi koje su članovi imali u obnašanju mandata mogu biti nadoknađeni u paušalnom iznosu; u tom pogledu:
 - članak 11. Odluke 2009/C 159/01 utvrđuje da se putni troškovi naknađuju na temelju potvrde o prisutnosti i uz predočenje odgovarajućih putnih dokumenata te prema potrebi drugih popratnih dokumenata;
 - članak 24. Odluke 2009/C 159/01 predviđa naknadu za boravak za svaki dan prisutnosti, s jedne strane, na mjestu rada ili mjestu sastanka i, s druge strane, na sjednici odbora ili drugog tijela nacionalnog parlamenta, koja se održava izvan zastupnikova mjesta stanovanja; u oba slučaja zastupnik mora na odgovarajući način dokazati prisutnost na navedenom mjestu; ako se službena aktivnost odvija na području Unije, zastupnici primaju paušalnu naknadu;
 - naknada za opće troškove u obliku paušalnog iznosa u skladu s člancima 25. i 28. Odluke 2009/C 159/01; ta je naknada namijenjena pokrivanju troškova njihovih parlamentarnih aktivnosti, osobito troškova rada i održavanja ureda, uredskog pribora i dokumenata, troškova uredske opreme, troškova reprezentacije i administrativnih troškova;
 - naknada, u skladu s člankom 21. Statuta zastupnika, stvarnih troškova koje su zastupnici imali kod zapošljavanja svojeg osoblja; članak 33. Odluke 2009/C 159/01 predviđa da se mogu pokriti samo troškovi za pomoć koja je potrebna i izravno povezana s obnašanjem zastupničkog mandata, pri čemu troškovi povezani s privatnim životom zastupnika ni u kojem slučaju ne mogu biti pokriveni.
- 40 U tom pogledu valja pojasniti da potreba za prijenosom osobnih podataka može počivati na općem cilju, kao što je pravo javnosti na informaciju o ponašanju članova Parlamenta prilikom izvršavanja njihovih dužnosti, pri čemu se ne dovodi u pitanje činjenica da će samo ako tužitelji dokažu prikladnost i proporcionalnost ciljeva koje žele postići zahtjevom za otkrivanje osobnih podataka Općem sudu biti dopušteno provjeriti njihovu nužnost u smislu članka 9. stavka 1. točke (b) Uredbe 2018/1725 (vidjeti u tom smislu presudu od 25. rujna 2018., Psara i dr./Parlament, T-639/15 do T-666/15 i T-94/16, EU:T:2018:602, t. 92. i navedenu sudsku praksu).
- 41 Kao što je to navedeno u točkama 31. do 34. ove presude i kao što su to stranke potvrdile na raspravi, svrha na koju se tužitelji pozivaju za prijenos predmetnih dokumenata sastojala se u biti od utvrđivanja točnih iznosa sredstava koje je Parlament dodijelio I. Lagosu tijekom predmetnog

razdoblja i načina na koji su ta sredstva korištena, kako bi se olakšala javna kontrola i povećala odgovornost s obzirom na posebnu situaciju I. Lagosa. Tužitelji su smatrali da taj cilj pridonosi transparentnosti načina na koji se troši novac poreznih obveznika i omogućuje, među ostalim, građanima da razumiju jesu li te naknade izravno ili neizravno pridonijele financiranju ili izvršavanju kriminalne ili nezakonite aktivnosti koje je obavljao I. Lagos ili mu omogućili da izbjegne poštovanje sudske odluke države članice Unije.

- 42 Osim činjenice da, kao što je to navedeno u točki 40. ove presude, potreba za prijenosom osobnih podataka može počivati na općem cilju, u ovom slučaju nije riječ o općem cilju, suprotno onomu što tvrdi Parlament, nego o cilju koji je konkretno povezan s posebnim okolnostima predmetnog slučaja, u smislu članka 9. stavka 1. točke (b) Uredbe 2018/1725, koji se odnosi na utvrđivanje točnih iznosa sredstava koje je Parlament dodijelio I. Lagosu tijekom predmetnog razdoblja i o načinu na koji su korištene naknade koje je Parlament isplatio I. Lagosu u okviru obnašanja njegova zastupničkog mandata.
- 43 Naime, valja pojasniti da su činjenice na kojima se temelji ovaj predmet po svojoj prirodi prilično iznimne, odnosno da se odnose na zastupnika u Parlamentu koji je osuđen na kaznu zatvora od trinaest godina i osam mjeseci, koji se nalazi u zatvoru i kojem je također naloženo plaćanje novčane kazne, zbog toga što je, među ostalim, počinio teška kaznena djela, odnosno sudjelovao u zločinačkom udruženju i vodio to udruženje. Međutim, unatoč takvoj osuđujućoj presudi, čak i nakon uhićenja i zatvaranja, I. Lagos ostao je zastupnik u Parlamentu te je stoga nastavio primati naknade za obnašanje te dužnosti. Konkretno, u takvom kontekstu treba smatrati legitimnom činjenicu da tužitelji pokušavaju doći do informacije o svrsi i mjestima na koja je putovao I. Lagos tijekom predmetnog razdoblja, a koje troškove mu je Parlament nadoknadio.
- 44 Stoga, u posebnim okolnostima ovog slučaja, svrha utvrđivanja točnih iznosa sredstava koja je Parlament dodijelio I. Lagosu tijekom predmetnog razdoblja i načina na koji su ta sredstva korištena, kako bi se olakšala javna kontrola i povećala odgovornost u pogledu pristupa I. Lagosa javnim sredstvima i stoga doprinošenja transparentnosti načina trošenja novca poreznih obveznika, treba smatrati posebnom svrhom u javnom interesu u smislu članka 9. stavka 1. točke (b) Uredbe 2018/1725. Stoga je Parlament u pobijanoj odluci pogrešno odbio priznati takvu svrhu kao posebnu svrhu u javnom interesu.

b) Potreba za prijenosom osobnih podataka

- 45 S obzirom na sudsku praksu navedenu u točki 27. ove presude, također treba analizirati jesu li tužitelji dokazali potrebu za prijenosom osobnih podataka. Stoga treba provjeriti je li zatraženi prijenos podataka bio, s jedne strane, najprikladnija od svih mogućih mjera za ostvarivanje posebne svrhe u javnom interesu koju tužitelji žele postići, i, s druge strane, je li bila proporcionalna toj svrsi.
- 46 U tom pogledu najprije valja razmotriti jesu li tužitelji uspjeli dokazati potrebu za prijenosom osobnih podataka u vezi s I. Lagosom koji se nalaze u predmetnim dokumentima. Potreba za prijenosom osobnih podataka akreditiranih i lokalnih asistenata I. Lagosa navedenih u predmetnim dokumentima razmatrat će se u točkama 66. do 79. ove presude.

1) Potreba za prijenosom predmetnih osobnih podataka u odnosu na I. Lagosa

47 S jedne strane, Parlament u biti smatra da su informacije o financijskim i socijalnim pravima zastupnika već u javnoj domeni i da su tako dostupne informacije prikladnija mjera za ostvarivanje svrhe koja se želi postići prijenosom osobnih podataka koji se odnose na I. Lagosa. S druge strane, Parlament smatra da su unutarnja i vanjska kontrola financijskih i socijalnih prava njegovih članova i troškovi uzrokovani tim pravima prikladniji za nadzor zakonitosti i pravilnosti uporabe sredstava koje je Parlament isplatio I. Lagosu od javnog otkrivanja osobnih podataka koji se na njega odnose.

i) Argument da su informacije o financijskim i socijalnim pravima zastupnika već u javnoj domeni

48 Kad je riječ o argumentu da su informacije o financijskim i socijalnim pravima zastupnika već u javnoj domeni, kao prvo, treba podsjetiti na to da se, prema sudskoj praksi, pravo na javni pristup utvrđeno Uredbom br. 1049/2001 odnosi samo na dokumente institucija kojima one stvarno raspolažu jer se to pravo ne može proširiti na dokumente koji nisu u posjedu institucija ili ne postoje (vidjeti presudu od 25. rujna 2018., Psara i dr./Parlament, T-639/15 do T-666/15 i T-94/16, EU:T:2018:602, t. 27. i navedenu sudsku praksu).

49 Iz članaka 25. i 26. Odluke 2009/C 159/01 proizlazi da zastupnici u Parlamentu mjesečno primaju paušalnu naknadu općih troškova slijedom jedinstvenog zahtjeva podnesenog na početku njihova mandata.

50 S obzirom na paušalnu narav naknade za opće troškove, Parlament ne raspolaže dokumentima u kojima bi se detaljno navodili materijalni ili vremenski podaci o tome kako se navedenom naknadom koriste njegovi članovi, što je on i potvrdio na raspravi.

51 Kao drugo, treba istaknuti da im se naknada predviđena člankom 10. Statuta zastupnika, koja predstavlja mjesečnu plaću zastupnika, također isplaćuje automatski. Parlament stoga ne raspolaže nijednim dokumentom o korištenju te naknade od strane svojih članova.

52 Kao treće, treba utvrditi da su informacije iz dokumenata kojima raspolaže Parlament, a koje se odnose na naknadu za opće troškove i naknadu predviđenu člankom 10. Statuta zastupnika, dostupne javnosti slobodno i besplatno, s obzirom na to da su navedene na internetskoj stranici Parlamenta, kao što je to Parlament istaknuo u pobijanoj odluci (vidjeti bilješku br. 19 iz pobijane odluke) i potvrdio na raspravi.

53 Naime, na internetskoj stranici Parlamenta moguće je pronaći detaljne i precizne informacije o mjesečnom iznosu koji svi zastupnici primaju, nakon odbitka europskog poreza i socijalnih doprinosa, kao navedenu naknadu utvrđenu člankom 10. Statuta, odnosno jednaku plaću koju primaju svi zastupnici. Također se može pronaći i točan paušalan iznos naknade za opće troškove koja se priznaje zastupnicima. Te su informacije stoga omogućile tužiteljima da dobiju potrebne i odgovarajuće informacije o točnim iznosima sredstava koja su s te osnove isplaćivana I. Lagosu.

54 Iz toga slijedi da se može smatrati da, što se tiče naknade predviđene člankom 10. Statuta zastupnika kao i naknade za opće troškove, otkrivanje predmetnih osobnih podataka nije najprikladnija mjera za ostvarivanje svrhe koju tužitelji žele postići, s obzirom na to da su oni imali mogućnost pribaviti te podatke pristupanjem internetskoj stranici Parlamenta.

- 55 Stoga, s obzirom na sudsku praksu navedenu u točki 27. ove presude, tužitelji nisu uspjeli dokazati potrebu za takvim prijenosom.
- 56 Situacija je drukčija kad je riječ o naknadi putnih troškova i isplati naknade za boravak zastupnika jer se informacije koje su u tom pogledu javno dostupne na internetskoj stranici Parlamenta odnose samo na važeća pravila za ostvarivanje prava na takvu naknadu kao i na uvjete koji se primjenjuju na naknadu putnih troškova. Međutim, ti se troškovi i naknade isplaćuju samo ako zastupnici u tu svrhu podnesu zahtjev službama Parlamenta, uz koji eventualno prilažu popratnu dokumentaciju.
- 57 Iz toga proizlazi, s jedne strane, da javno dostupne informacije o putnim troškovima i naknadi za boravak ne omogućuju utvrđivanje iznosa sredstava koje je Parlament isplatio I. Lagosu u izvršavanju njegovog zastupničkog mandata tijekom predmetnog razdoblja. Naime, povrat tih iznosa ovisio je o zahtjevima koje je u tu svrhu podnio I. Lagos.
- 58 S druge strane, javno dostupne informacije o putnim troškovima i naknadi za boravak također ne omogućuju utvrđivanje svrhe putovanja, odredištu ili putu I. Lagosa. Međutim, kao što su to istaknuli tužitelji, kad je riječ o putnim troškovima i naknadi za boravak, prijenos predmetnih osobnih podataka omogućuje javnosti pristup tim informacijama.
- 59 Pristup tim dokumentima može biti od interesa za tužitelje jer oni omogućuju utvrđivanje aktivnosti I. Lagosa tijekom predmetnog razdoblja, s obzirom na to da je on tada bio osuđen, ali još nije bio u zatvoru, a samim time i pružanje saznanja o mogućem korištenju javnih sredstava u eventualnim nezakonitim aktivnostima koje je I. Lagos mogao provoditi tijekom svojih putovanja, čak i ako ti dokumenti nisu sadržavali precizne naznake o načinu na koji je zastupnik potrošio dodijeljena sredstva.
- 60 Iz toga slijedi da je, u posebnim okolnostima ovog slučaja, otkrivanje predmetnih osobnih podataka koji se odnose na popratnu dokumentaciju za putne troškove i naknade za boravak I. Lagosa, prikladnija mjera za postizanje svrhe koju tužitelji žele postići nego pristup informacijama koje su već u javnoj domeni.

ii) Argument da su unutarne i vanjske kontrole koje postoje u Parlamentu prikladnije za nadzor zakonitosti i pravilnosti uporabe sredstava koje je Parlament isplatio I. Lagosu od javnog otkrivanja osobnih podataka

- 61 Kad je riječ o argumentu da su unutarne i vanjske kontrole koje postoje u Parlamentu prikladnije za nadzor zakonitosti i pravilnosti uporabe sredstava koje je Parlament isplatio I. Lagosu, treba utvrditi da je svrha predmetnih kontrola u biti utvrditi usklađenost izvršenih isplata s propisom koji je na snazi.
- 62 Međutim, neovisno o tome je li taj propis poštovan, interes na koji se pozivaju tužitelji jest omogućiti javnosti da se upozna s točnim iznosima sredstava koje je Parlament dodijelio I. Lagosu tijekom predmetnog razdoblja i načinu na koji su ta sredstva korištena, kako bi se olakšala javna kontrola i povećala odgovornost s obzirom na posebnu situaciju I. Lagosa.
- 63 Te unutarne i vanjske kontrole ne omogućuju ostvarenje posebne svrhe u javnom interesu na koju se tužitelji pozivaju kako bi opravdali prosljeđivanje zatraženih dokumenata. Suprotno onomu što tvrdi Parlament, te se kontrole stoga ne mogu smatrati prikladnijima od prijenosa osobnih podataka koji se odnose na I. Lagosa.

64 Stoga, u posebnim okolnostima ovog slučaja, treba smatrati da prijenos osobnih podataka iz dokumenata povezanih s naknadama putnih troškova i naknadama za boravak koje je primio I. Lagos, s obzirom na sudsku praksu navedenu u točki 27. ove presude predstavlja mjeru potrebnu za ostvarenje posebne svrhe u javnom interesu na koju se tužitelji pozivaju kako bi opravdali prijenos predmetnih osobnih podataka.

65 Iz svega prethodno navedenog proizlazi da je Parlament pogrešno smatrao da, kad je riječ o dokumentima koji se odnose na naknade putnih troškova i naknade za boravak koje je I. Lagos primio, tužitelji nisu ispunili obvezu predviđenu člankom 9. stavkom 1. točkom (b) Uredbe 2018/1725 dokazivanjem potrebe za prijenosom osobnih podataka za posebnu svrhu u javnom interesu.

2) Potreba za prijenosom predmetnih osobnih podataka u odnosu na akreditirane i lokalne asistente I. Lagosa

66 Parlament tvrdi da akreditirani i lokalni parlamentarni asistenti I. Lagosa ne obnašaju javne dužnosti. Tako je Parlament u pobijanoj odluci podredno, u okviru odvagivanja različitih suprotstavljenih interesa, isključio proporcionalnost traženog prijenosa osobnih podataka u vezi s navedenim parlamentarnim asistentima.

67 Člankom 21. stavkom 1. Statuta zastupnika utvrđuje se da zastupnici slobodno biraju vlastito osoblje.

68 U skladu s člankom 21. stavkom 2. Statuta zastupnika, Parlament snosi troškove koji su stvarno nastali zbog zapošljavanja vlastitog osoblja zastupnika, dok članak 21. stavak 3. istog statuta pojašnjava da Parlament propisuje uvjete za ostvarivanje tog prava.

69 Uvjeti za podmirivanje troškova parlamentarne pomoći zatim se utvrđuju provedbenim mjerama. Konkretno, članak 33. Odluke 2009/C 159/01 utvrđuje ograničenje mjesečnog iznosa troškova koje u tom pogledu može snositi Parlament. Mehanizam podmirenja troškova parlamentarne pomoći pokreće se time što zastupnik podnosi upravnom tijelu zahtjev za podmirenje zajedno s ugovorom sklopljenim s asistentom kojim se utvrđuju njegovi zadaci.

70 Iz toga slijedi da su ti troškovi koji se odnose na parlamentarnu pomoć povezani s obnašanjem mandata zastupnika, čak i ako je riječ o troškovima koje izravno podmiruje Parlament.

71 U tom pogledu valja istaknuti da su tužitelji, kao što je to navedeno u točki 41. ove presude, prijenosom predmetnih dokumenata htjeli dobiti informacije koje bi omogućile razumijevanje jesu li sredstva koja su dodijeljena I. Lagosu, uključujući sredstva za njegove troškove parlamentarne pomoći, izravno ili neizravno doprinijela financiranju ili izvršavanju kriminalne ili nezakonite aktivnosti koju je on obavljao. Naime, kao što to tužitelji ističu u točki 66. tužbe, pristup dokumentima koji sadržavaju informacije o asistentima I. Lagosa zatražen je samo kako bi se dobile informacije o ulozi I. Lagosa.

72 Kada je riječ o plaćama parlamentarnih asistenata, one se potonjima isplaćuju neovisno o njihovim konkretnim aktivnostima u okviru pružanja parlamentarne pomoći I. Lagosu. Stoga prijenos dokumenata koji se odnose na isplatu tih plaća ne može tužiteljima pružiti informacije o mogućem izravnom ili neizravnom doprinosu financiranju ili izvršavanju kriminalne ili nezakonite aktivnosti koju je obavljao I. Lagos.

- 73 Stoga, s obzirom na sudsku praksu navedenu u točki 27. ove presude, tužitelji nisu uspjeli dokazati potrebu za takvim prijenosom.
- 74 Suprotno tomu, s obzirom na to da su troškovi putovanja parlamentarnih asistenata I. Lagosa usko povezani s njegovim aktivnostima te čak i ako ti asistenti ne obnašaju javnu dužnost, ne može se isključiti da ti troškovi mogu pružati informacije o mogućoj povezanosti, makar i neizravnoj, s nezakonitim aktivnostima I. Lagosa. Naime, ta se putovanja provode na zahtjev zastupnika i mogu pružiti informacije o svrsi i lokaciji kao i o ruti putovanja, koja bi se mogla povezati s mogućim nezakonitim aktivnostima I. Lagosa.
- 75 Stoga je takav prijenos prikladna mjera za ostvarivanje svrhe na koju se tužitelji pozivaju kako bi opravdali prosljeđivanje predmetnih osobnih podataka.
- 76 Usto, treba zaključiti da Parlament nije tvrdio da će podaci o iznosima sredstava isplaćenih parlamentarnim asistentima na ime naknade putnih troškova biti javno dostupni. Iz toga slijedi da je zatraženi prijenos najprikladnije sredstvo za ostvarenje svrhe na koju se pozivaju tužitelji, kad je riječ o dokumentima koji se odnose na naknadu putnih troškova asistenata I. Lagosa.
- 77 U tom pogledu treba također podsjetiti na to da se unutaršnjim i vanjskim kontrolama koje postoje u Parlamentu ne može ostvariti posebna svrha u javnom interesu na koju se tužitelji pozivaju kako bi opravdali prijenos traženih dokumenata (vidjeti točku 63. ove presude), uključujući i dokumente o putnim troškovima parlamentarnih asistenata I. Lagosa. Kao što je to zaključeno u točki 63. ove presude u pogledu I. Lagosa, te se kontrole stoga ne mogu smatrati prikladnijima od prijenosa osobnih podataka o njegovim parlamentarnim asistentima.
- 78 Stoga, u posebnim okolnostima ovog slučaja, prijenos osobnih podataka iz dokumenata koji se odnose na naknade putnih troškova parlamentarnih asistenata I. Lagosa predstavlja, s obzirom na sudsku praksu navedenu u točki 27. ove presude, potrebnu mjeru kako bi se ispunila svrha na koju se tužitelji pozivaju kako bi opravdali prijenos predmetnih osobnih podataka.
- 79 Iz prethodno navedenog proizlazi da je Parlament pogrešno smatrao da, kad je riječ o dokumentima koji se odnose na naknade putnih troškova koje je I. Lagos primio, tužitelji nisu ispunili obvezu predviđenu člankom 9. stavkom 1. točkom (b) Uredbe br. 2018/1725 dokazivanjem potrebe za prijenosom osobnih podataka za posebnu svrhu u javnom interesu.

2. Drugi dio, koji se temelji na nepostojanju nerazmjernog ugrožavanja legitimnih interesa ispitanika zbog traženog prijenosa

- 80 Drugim dijelom prvog tužbenog razloga tužitelji u bitnome tvrde da je Parlament pogrešno zaključio da je, nakon što je podredno odvagao različite suprotstavljene interese u smislu članka 9. stavka 1. točke (b) Uredbe 2018/1725, bilo nerazmjerno proslijediti predmetne osobne podatke s obzirom na legitimne interese I. Lagosa i njegovih asistenata.
- 81 Parlament osporava argumente tužiteljâ.
- 82 Kao prvo, Parlament smatra da su ti argumenti bespredmetni. Smatra da su zahtjevi u pogledu prijenosa osobnih podataka koji proizlaze iz članka 9. stavka 1. točke (b) Uredbe 2018/1725 kumulativni, a iznimku koja se odnosi na zaštitu privatnosti i integriteta pojedinca predviđenu u članku 4. stavku 1. točki (b) Uredbe br. 1049/2001 treba primijeniti ako primatelj, kao u ovom slučaju, ne dokaže da je prijenos traženih osobnih podataka potreban s obzirom na posebnu

svrhu u javnom interesu. Slijedom toga, prema mišljenju Parlamenta, moguća pogreška u razmatranjima iznesenima podredno u pogledu legitimnih interesa I. Lagosa i njegovih asistenata kao i nerazmjernost prijenosa ne može utjecati na pobijanu odluku.

- 83 Kao drugo, Parlament smatra da su argumenti tužiteljâ u svakom slučaju neosnovani.
- 84 Parlament u biti smatra da je u pobijanoj odluci utvrdio legitimne interese ispitanika koji bi mogli biti povrijeđeni javnim otkrivanjem osobnih podataka koji se na njih odnose. Što se I. Lagosa tiče, tvrdi da je riječ, s jedne strane, o slobodnom obnašanju mandata zastupnika u Parlamentu koji uključuje, među ostalim, slobodu susretanja s osobama po vlastitom izboru, slobodu sudjelovanja na sastancima, konferencijama i službenim aktivnostima, obaviještenost o raspravama i glasovanjima u Parlamentu kao i pravo na traženje pomoći, izbor članova svog osoblja, slobodno određivanje njihovih plaća u određenim granicama i njihovo upućivanje na službena putovanja. Parlament smatra da bi javno otkrivanje osobnih podataka koji se odnose na obnašanje mandata I. Lagosa, uključujući njegovo mjesto boravišta, omogućilo praćenje i profiliranje zastupnika i njegovih asistenata, čime bi se ugrozilo slobodno obnašanje njegova mandata.
- 85 S druge strane, prema mišljenju Parlamenta, otkrivanje predmetnih osobnih podataka također može predstavljati opasnost za sigurnost I. Lagosa u dijelu u kojem se odnosi na učestale aktivnosti zastupnika.
- 86 Kad je riječ o asistentima I. Lagosa, Parlament je smatrao da oni ne obnašaju javne dužnosti i da stoga imaju legitiman interes za zaštitu svojih osobnih podataka.
- 87 U tom pogledu treba podsjetiti na to da, kad je riječ o članku 8. točki (b) Uredbe br. 45/2001, sudska praksa zahtijeva da, nakon što je dokazana potreba za prijenosom osobnih podataka, institucija ili tijelo Unije kojem je podnesen zahtjev za pristup dokumentima koji sadržavaju takve podatke odvagane različite interese predmetnih stranaka i provjeri ima li razloga pretpostaviti da bi se tim prijenosom mogli ugroziti legitimni interesi ispitanika (vidjeti presudu od 15. srpnja 2015., Dennekamp/Parlament, T-115/13, EU:T:2015:497, t. 116. i navedenu sudsku praksu). Ta je sudska praksa po analogiji primjenjiva na ovaj slučaj, iako je članak 8. točka (b) Uredbe br. 45/2001 u međuvremenu zamijenjen člankom 9. stavkom 1. točkom (b) Uredbe 2018/1725. Naime, ta potonja odredba, čiji je sadržaj naveden u točki 25. ove presude, također propisuje dokazano odvagivanje različitih suprotstavljenih interesa u okviru ispitivanja zahtjeva za prijenos osobnih podataka.
- 88 U ovom slučaju stoga treba ocijeniti je li Parlament provjerio postoji li razlog za pretpostavku da bi predmetnim prijenosom legitimni interesi I. Lagosa i njegovih asistenata mogli biti ugroženi, i, u takvom slučaju, je li ta institucija dokazano odvagнула različite suprotstavljene interese kako bi ocijenila proporcionalnost predmetnog prijenosa osobnih podataka.
- 89 Stoga treba razmotriti je li Parlament pravilno zaključio da nije proporcionalno u smislu članka 9. stavka 1. točke (b) Uredbe 2018/1725 u vezi sa stavkom 3. tog članka proslijediti osobne podatke iz predmetnih dokumenata jer legitimni interesi I. Lagosa i njegovih asistenata imaju prevagu u odnosu na interese koje spominju tužitelji.
- 90 U tom pogledu, što se tiče prvog argumenta koji je Parlament istaknuo u pogledu I. Lagosa, odnosno interesa zaštite slobodnog obnašanja mandata zastupnika, treba podsjetiti na to da su zastupnici slobodni i neovisni na temelju članka 2. stavka 1. Statuta zastupnika. Parlament je to temeljno jamstvo koje je povezano s mandatom zastupnika, predstavnika koje su na općim

izborima izabrali građani Unije, pravilno uzeo u obzir pri odvagivanju interesa koje je imao obvezu provesti. Međutim, u ovom slučaju, kao što to proizlazi iz točaka 56. do 60. ove presude, zahtjev za pristup spornim dokumentima u ovom dijelu treba razmotriti samo u mjeri u kojoj se odnosi na podatke o naknadi putnih troškova i naknadi za boravak koje je primio I. Lagos. U tom pogledu treba utvrditi da informiranje javnosti o takvim putovanjima ne može na bilo koji način ograničiti slobodno izvršavanje mandata I. Lagosa, osobito u pogledu putovanja obuhvaćenih zahtjevom za pristup u ovom slučaju, a koja su se sva dogodila u prošlosti. Naime, otkrivanje mjesta na koja je I. Lagos odlazio tijekom predmetnog razdoblja ne može utjecati na uvjete pod kojima je tijekom tog razdoblja obnašao dužnost zastupnika. Usto, kad je riječ o putovanjima I. Lagosa u okviru javnih događanja, kao što je sudjelovanje na sastancima ili javnim svečanostima, ne može se smatrati neproporcionalnim otkrivanje dokumenata koji se odnose na naknadu putnih troškova i naknade za boravak koje je primio I. Lagos za takve aktivnosti. Osim toga, nije dokazano kako bi otkrivanje informacija o obavljenim putovanjima moglo utjecati na slobodno izvršavanje mandata europskog zastupnika. Stoga taj argument Parlamenta treba odbiti.

- 91 Što se tiče drugog argumenta koji je Parlament istaknuo u pogledu I. Lagosa, odnosno interesa da se zajamči njegova sigurnost, s obzirom na to da je riječ o dokumentima koji se odnose na naknade za boravak i naknade putnih troškova koje su primljene u prošlosti, sigurnost dotičnog zastupnika u načelu se ne može više smatrati ugroženom prijenosom predmetnih osobnih podataka jer se radi o putovanjima koja su se već dogodila u trenutku podnošenja zahtjeva tužitelja. Točno je da bi javno otkrivanje mjesta čestih putovanja I. Lagosa, osobito u privatni dom u Grčkoj, moglo ugroziti njegovu sigurnost, posebice ako bi se osobna adresa zainteresirane osobe nalazila u dokumentima kojima bi pristup bio odobren. Međutim, na Parlamentu je da pri odvagivanju interesa omogući pristup informacijama potrebnima za ostvarenje svrhe u javnom interesu, uz istodobno osiguranje zaštite osobnih podataka koja je neophodna za sigurnost I. Lagosa. Usto, što se tiče pitanja može li sigurnost I. Lagosa biti ugrožena tijekom budućih putovanja u obnašanju njegova mandata zastupnika, dovoljno je podsjetiti na to da se I. Lagos, s obzirom na to da je bio u zatvoru, nije mogao kretati u trenutku donošenja pobijane odluke i da se u trenutku objave ove presude i dalje neće moći kretati. Prema tome, ne postavlja se pitanje njegove sigurnosti tijekom takvih hipotetskih putovanja. S obzirom na posebne okolnosti predmetnog slučaja, taj argument, koji Parlament usto nije dovoljno potkrijepio, stoga također treba odbiti.
- 92 Osim toga, treba podsjetiti na to da je I. Lagos osuđen na tešku zatvorsku kaznu zbog teških kaznenih djela sudjelovanja u zločinačkom udruženju i njegovu vođenju. Usto, kao što je to utvrđeno u okviru analize prvog dijela tog prvog tužbenog razloga, svrha na koju se tužitelji pozivaju kako bi dokazali potrebu za prijenosom predmetnih dokumenata jest saznati točne iznose sredstava koje je Parlament dodijelio I. Lagosu, koji se odnose na naknade za boravak i naknade putnih troškova tijekom predmetnog razdoblja, te o načinu na koji je I. Lagos koristio ta sredstva, kako bi se olakšala javna kontrola i povećala odgovornost, posebno s obzirom na činjenicu da je Parlament nastavio isplaćivati sredstva I. Lagosu unatoč njegovoj osudi. Naime, kao što je istaknuto u točki 59. ove presude, putovanja o kojima je riječ dogodila su se u razdoblju kada je I. Lagos već bio osuđen za teška kaznena djela te je stoga bilo legitimno da tužitelji mogu dobiti informacije o svrsi i odredištima tih putovanja.
- 93 Stoga, rizici od mogućeg ugrožavanja slobodnog izvršavanja mandata zastupnika I. Lagosa i njegove sigurnosti nisu dovoljni da bi se opravdalo odbijanje otkrivanja predmetnih osobnih podataka, s obzirom na legitiman interes tužitelja za takvo otkrivanje u posebnim okolnostima ovog slučaja.

- 94 Usto, glede argumenta koji je Parlament iznio u vezi s asistentima I. Lagosa, kojim se tvrdi da su oni imali legitiman interes za zaštitu svojih osobnih podataka stoga što ne obnašaju javnu dužnost (vidjeti točku 86. ove presude), treba utvrditi da, kao što to proizlazi iz točaka 74. do 78. ove presude, iako je točno da navedeni parlamentarni asistenti ne obnašaju javnu dužnost, ne može se isključiti da prijenos osobnih podataka sadržanih u dokumentima koji se tiču putnih troškova navedenih asistenata može upućivati na moguću povezanost, makar i neizravnu, s kriminalnim ili nezakonitim aktivnostima I. Lagosa.
- 95 Taj argument Parlamenta stoga treba odbiti.
- 96 Prema tome, treba zaključiti da je Parlament pogrešno smatrao da bi se prijenosom osobnih podataka ugrozili legitimni interesi I. Lagosa i njegovih asistenata te da takav prijenos, nakon odvagivanja raznih suprotstavljenih interesa, ne bi bio proporcionalan.
- 97 Iz svega prethodno navedenog proizlazi da prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 4. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 1049/2001 u vezi s člankom 9. stavkom 1. točkom (b) Uredbe 2018/1725, treba prihvatiti u dijelu koji se odnosi na odbijanje pristupa dokumentima koji sadržavaju, s jedne strane, osobne podatke I. Lagosa i koji se odnose na naknade putnih troškova i naknade za boravak koje mu je Parlament isplatio, te, s druge strane, osobne podatke koji se odnose na parlamentarne asistente I. Lagosa i naknade putnih troškova odnosnih asistenata, a u preostalom dijelu odbiti.

B. Drugi tužbeni razlog, istaknut podredno, koji se temelji na povredi članka 4. stavka 6. Uredbe br. 1049/2001

- 98 Tužitelji smatraju da je Parlament u pobijanoj odluci zanemario činjenicu da članak 4. stavak 6. navedene uredbe zahtijeva dostavu, barem djelomičnu, svih dokumenata koji su predmet njihova zahtjeva.
- 99 Kao prvo, tužitelji navode da je netočno tvrditi, kao što je to učinio Parlament u pobijanoj odluci, da bi brisanje osobnih podataka koji se nalaze u predmetnim dokumentima lišilo te dokumente svakog korisnog učinka. Tužitelji ističu da, za razliku od okolnosti u kojima je donesena presuda od 25. rujna 2018., Psara i dr./Parlament (T-639/15 do T-666/15 i T-94/16, EU:T:2018:602), u kojoj se radilo o zahtjevu za dobivanje informacija o troškovima niza članova Parlamenta, njihov se zahtjev odnosio samo na jednog člana Parlamenta i, slijedom toga, brisanje osobnih podataka ne bi oduzelo koristan učinak pristupa tim dokumentima.
- 100 Kao drugo, tužitelji smatraju da je Parlament u pobijanoj odluci pogrešno naveo da pristup predmetnim dokumentima ne osigurava odgovarajuću zaštitu privatnosti i integriteta pojedinca, s obzirom na to da su predmet zahtjeva svi spomenuti dokumenti koji se odnose na I. Lagosa. Tužitelji smatraju da bi brisanje osobnih informacija koje se odnose na I. Lagosa i njegove asistente u dovoljnoj mjeri štitilo njihovu privatnost, a istodobno zadovoljilo poseban interes za otkrivanje.
- 101 Parlament osporava te argumente. Osim toga, tvrdi da su argumenti tužiteljâ nepravodobni jer su prvi put izneseni u stadiju podnošenja replike, a samim time i nedopušteni.
- 102 U tom pogledu, kao prvo, treba podsjetiti na to da je, kao što je to zaključeno u točki 97. ove presude, prvi tužbeni razlog djelomično prihvaćen u dijelu koji se odnosi na odbijanje pristupa dokumentima koji sadržavaju, s jedne strane, osobne podatke I. Lagosa vezane uz naknade putnih

- troškova i naknade za boravak koje mu je Parlament isplatio i, s druge strane, osobne podatke parlamentarnih asistenata I. Lagosa vezane uz naknade putnih troškova potonjima. Slijedom toga, nije potrebno u tom pogledu razmotriti drugi tužbeni razlog koji se odnosi samo na eventualnu djelomičnu dostavu takvih dokumenata na temelju članka 4. stavka 6. Uredbe br. 1049/2001.
- 103 Kao drugo, kao što je zaključeno u točki 97. ove presude, prvi tužbeni razlog odbijen je u dijelu koji se odnosio na uskraćivanje pristupa, s jedne strane, dokumentima koji se odnose na iznose sredstava koje je I. Lagos primio na temelju naknade utvrđene člankom 10. Statuta zastupnika kao i naknade za opće troškove te, s druge strane, dokumentima koji se odnose na plaće akreditiranih i lokalnih asistenata I. Lagosa. Stoga treba razmotriti je li Parlament na temelju članka 4. stavka 6. Uredbe br. 1049/2001 trebao odobriti djelomičan pristup tim dokumentima, iz kojih su uklonjeni svi osobni podaci.
- 104 U tom pogledu treba podsjetiti na to da je Parlament u pobijanoj odluci istaknuo da, s jedne strane, uklanjanje osobnih podataka iz predmetnih dokumenata ne osigurava odgovarajuću zaštitu privatnosti i integriteta pojedinca, s obzirom na to da je predmet zahtjeva svaki spomenuti dokument koji se odnosi na I. Lagosa i njegove parlamentarne asistente. Parlament je smatrao da bi, s druge strane, otkrivanje verzije zahtijevanih dokumenata iz koje su uklonjeni svi osobni podaci oduzelo koristan učinak odobravanja pristupa tim dokumentima u odnosu na svrhu koju tužitelji žele postići svojim zahtjevom za pristup.
- 105 Međutim, s jedne strane, kad je riječ o dokumentima koji se odnose na iznose sredstava koje je I. Lagos primio na temelju naknade utvrđene člankom 10. Statuta zastupnika i naknade za opće troškove, kao što je to zaključeno u točki 55. ove presude, tužitelji nisu uspjeli dokazati potrebu za takvim prijenosom jer su pristupanjem internetskoj stranici Parlamenta mogli pribaviti podatke koje su tražili.
- 106 Budući da ti dokumenti nisu potrebni za ostvarivanje svrhe na koju se tužitelji pozivaju kako bi potkrijepili svoj zahtjev za pristup dokumentima, prienos takvih dokumenata iz kojih su uklonjeni svi osobni podaci ne bi imao nikakav koristan učinak s obzirom na navedenu svrhu koju tužitelji žele postići svojim zahtjevom za pristup. Naime, takav djelomičan pristup tužiteljima ne bi omogućio da dobiju više informacija od onih koje su mogli pronaći na internetskoj stranici Parlamenta (vidjeti u tom smislu presudu od 25. rujna 2018., Psara i dr./Parlament, T-639/15 do T-666/15 i T-94/16, EU:T:2018:602, t. 126.).
- 107 S druge strane, kad je riječ o dokumentima koji se odnose na plaće akreditiranih i lokalnih asistenata I. Lagosa, treba podsjetiti na to da, kao što je to utvrđeno u točki 72. ove presude, prienos osobnih podataka iz tih dokumenata ne može tužiteljima pružiti informacije o mogućem izravnom ili neizravnom doprinosu predmetnih sredstava financiranju ili izvršavanju kriminalne ili nezakonite aktivnosti koju je obavljao I. Lagos. Stoga je u točki 73. ove presude zaključeno da tužitelji nisu uspjeli dokazati potrebu za takvim prijenosom.
- 108 Iz toga slijedi da, *a fortiori*, prienos takvih dokumenata iz kojih su uklonjeni svi osobni podaci također ne bi tužiteljima omogućio dobivanje informacija s obzirom na navedenu svrhu koju se želi postići njihovim zahtjevom za pristup. Stoga takav prienos nema nikakav koristan učinak s obzirom na svrhu koju tužitelji nastoje ostvariti.
- 109 Iz toga slijedi da Parlament nije bio dužan dati djelomičan pristup dokumentima navedenima u točki 103. ove presude.

- 110 Drugi tužbeni razlog stoga treba odbiti kao neosnovan, a da pritom nije potrebno odlučiti o drugim argumentima koje je u tom pogledu istaknuo Parlament niti o dopuštenosti određenih argumenata koje su istaknuli tužitelji, a koju Parlament osporava.
- 111 Pogreške u ocjeni utvrđene u točkama 65., 78. i 96. ove presude, o pristupu dokumentima koji sadržavaju osobne podatke I. Lagosa, koji se odnose na naknade putnih troškova i naknade za boravak koje mu je Parlament isplatio, kao i dokumentima koji sadržavaju osobne podatke parlamentarnih asistenata I. Lagosa, koji se odnose na naknadu putnih troškova koju su potonji primili, dovoljne su da opravdaju poništenje pobijane odluke.
- 112 Iz navedenog slijedi da pobijanu odluku treba poništiti u dijelu u kojem je Parlament odbio pristup dokumentima koji sadržavaju osobne podatke I. Lagosa, a koji se odnose na naknade putnih troškova i naknade za boravak koje mu je Parlament isplatio, kao i dokumentima koji sadržavaju osobne podatke parlamentarnih asistenata I. Lagosa, koji se odnose na naknade putnih troškova koje su potonji primili. U preostalom dijelu tužbu treba odbiti.

IV. Troškovi

- 113 Sukladno članku 134. stavku 3. Poslovnika, stranka koja ne uspije u postupku dužna je, na zahtjev protivne stranke, snositi troškove.
- 114 Budući da Parlament u bitnome nije uspio u postupku, treba mu naložiti snošenje troškova, u skladu sa zahtjevima tužiteljâ.

Slijedom navedenog,

OPĆI SUD (četvrto prošireno vijeće)

proglašava i presuđuje:

- 1. Odluka Europskog parlamenta s oznakom A(2021) 10718C od 8. travnja 2022. poništava se u dijelu u kojem se Luisi Izuzquizi, Arneu Semsrottu i Stefanu Wehrmeyeru odbija pristup, s jedne strane, dokumentima koji se odnose na naknade putnih troškova i naknade za boravak koje je Parlament isplatio Ioannisu Lagosu i koji sadržavaju njegove osobne podatke te, s druge strane, dokumentima koji se odnose na naknade putnih troškove koje je Parlament isplatio parlamentarnim asistentima I. Lagosa, a koji sadržavaju osobne podatke navedenih asistenata.**
- 2. Tužba se odbija u preostalom dijelu.**
- 3. Parlamentu se nalaže snošenje troškova.**

Van der Woude

da Silva Passos

Gervasoni

Póltorak

Pynnä

Objavljeno na javnoj raspravi u Luxembourggu 8. svibnja 2024.

Potpisi